

வசந்த இதழ்

Vasanta Ethal

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA OCTOBER 2016 - JANUARY 2017 Rs.2/- VOL XI ISSUE 3

தன்னுணர்வு துயரத்திற்கான ஆணிவேர்.....3

விழிப்புணர்வு நோக்கமற்றது.....4

ஒன்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழி5

தன்னுணர்வும், தொடர்ச்சியற்ற வாழ்வும்

வாழ்க்கை என்பது இடையறா இயக்கம். அந்த இயக்கத்தில் செயல்கள் நடைபெறும் ஒவ்வொரு கணமும் புதியது, அதற்கு முன் நிகழ்ந்திராதது, அதற்குப் பின்னும் நிகழப்போவ தில்லை. ஆனால், அறியாமையில் பிறந்த செயல்களின் அக்கணங்கள், தனித்துவம் என்ற ஒரு சங்கிலித் தொடரை அமைக்கின்றன. தனிநபர் என்ற அடையாளத்தை இழந்துவிடக் கூடாது என்ற பதைபதைப்புடன் அதைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொருவரும் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் இதுவே பிரக்ஞையாக, தன்னுணர்வாக இருக்கிறது. வாழ்வின் இயக்கத்திற்கு தொடர்ச்சி என்று ஏதுமில்லை. ஆனால் பிரக்ஞையானது, தன்னை போஷிப்பதற்கான செயல்முறையாக தொடர்ச்சியை கொண்டிருக்கிறது.

ஓஹாய், 1936, சொற்பொழிவு 7

அனுபவ சேகரிப்பின் தாக்கம் இல்லையென்றால், 'நான்', 'தான்' என்ற உணர்விற்கு இடமில்லை. 'தான்' தொடர்ந்து நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்ற நம் தீராத வேட்கை, கொஞ்சம் வினோதமானது. அந்த விருப்பம், வெளிப்படையாக, நாகரீக மற்ற முறையிலும் வெளிப்படுவதுண்டு, மிகவும் பூடகமாகவும் வெளிப்படுவதுண்டு. பூடகமாக இருக்கும் விருப்பத்தினை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருவதும், அதைப் புரிந்து கொள்வதும் மிகவும் கடினமான விஷயமாகும். கோட்பாடுகள், விஷய

அறிவு, இருக்கும் நிலையிலிருந்து வேறொரு நிலை 'ஆதல்' ஆகிய 'தான்' அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் பூடகமானவைகளை கண்டுணர்வதும் வெளிக்கொணர்வதும் மிகவும் சிரமமான விஷயமாகும். நாம் அறிந்தது எல்லாம் தொடர்ச்சி மட்டுமே, தொடர்ச்சியற்றதைப் பற்றி ஒருபோதும் அறிந்ததில்லை. அனுபவங்கள், ஞாபகங்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சியை நாம் அறிவோம். அனுபவம் பெறுதல் - அந்த அனுபவத்திற்கு ஒரு பெயர் சூட்டி, அப்பெயரால் அதை அடையாளம் கண்டுகொள்ளல் - அந்த அனுபவத்தை மனப்பதிவு செய்து ஞாபகங்களாகச் சேகரித்து வைத்தல் - என்பதாகவே தன்னுணர்வு இருக்கிறது. நிலையற்ற களிப்புகள், முடிவே இல்லாத சச்சரவுகள், துயரங்கள் என்றிருக்கும் தன்னுணர்வின் செயல் முறையை நாம் கெட்டியாகவே பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது தான் நம் வாழ்க்கை - கோட்பாடுகள், ஞாபகங்கள் மற்றும் வார்த்தைகளை தொற்றிக்கொண்டு தொடர்கிறது நம் இருப்பு. தொடர்ச்சியின் மையம், எண்ணத்தின் எல்லைக்குப்பட்டது, மற்றும் ஞாபகங்களின் வரம்பிற்குட்பட்டது என்பதால், அது காலத்தின் அங்கமாக இருக்கிறது. தன்னுணர்வு, தன்னால் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டவைகளையே அனுபவிக்க முடியும். அத்தகைய அனுபவங்களின் மூலம், அது தனக்கு மேலும் தொடர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறது.

தன்னுணர்வு இருக்கும்வரை, அது தன்னை தாண்டி அப்பால் சென்று எதையும் அனுபவிக்க இயலாது. கருத்துகள், ஞாபகங்கள் மற்றும் வார்த்தைகள் மூலம் தனக்கு தொடர்ச்சியை கொடுத்துக் கொள்வதை, தன்னுணர்வு முடிவிற்குக் கொண்டு வந்து, அது மறைய வேண்டும். மையத்தின் மறைவிற்குப் பின்னரே, புதுப்பித்தல் சாத்தியமாகும். இப்புதுப்பித்தலே, சிருஷ்டியாகும்.

Commentaries on Living. I. Chap. 38

அனைத்து தளங்களிலும், கடந்த கால நினைவுகளுடனே, மனம் எப்பொழுதும் மூழ்கிப்போகிறது. உங்களுக்கு குறிப்பிட்டதோர் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்போது, அந்த நிர்ப்பந்தத்தை முடிவிற்குக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகள், எண்ணுபவரான உங்களின் மனதை ஆக்ரமித்துக் கொள்கிறது. எண்ணுபவரான நீங்கள் அந்த நிர்ப்பந்தத்தை கண்டனம் செய்கிறீர்கள், வேறொன்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறீர்கள், அதை மாற்றம் செய்ய முயற்சி செய்கிறீர்கள், வெற்றி கொள்ள பார்க்கிறீர்கள். நிர்ப்பந்தம் தொடர்பாக செயல்பட முயற்சிப்பது உங்கள் மனதின் முழுநேர வேலையாகி விடுகிறது. இதைத் தவிர்த்து, ஆழமான மற்றொரு காரணியும் உள்ளது. அதாவது, மனம் எதிலும் ஈடுபடாமல் இருந்து விடும் நிலை குறித்த பயம், மனதை சதா எதிலாவது ஈடுபட வைக்கிறது. ஆக, என் மனம், நான் சிந்திக்கும்

போதும், குறிப்பிட்டவொன்றுடன் முரண்பட்டு இருக்கும்போதும், இன்னல்களை அனுபவிக்கும் போதும், தெரிவு செய்ய சாத்தியப்படும்போதும் இருப்பு கொள்கிறது. எண்ணுபவர், மனம் இயங்கிக் கொண்டு, துடிப்புடன் இருக்கும்போது மட்டுமே இருக்கிறார். மனதின் செயல்பாட்டிலும், ஒரு பலனை நோக்கி, ஒரு கருத்தை நோக்கிய அதன் பயணத்திலும் 'தான்' இருப்பு கொள்கிறது. தன் இருப்பை உணர, 'இன்னும் அதிகமாய் வேண்டும்' என்ற வழிமுறையில் மனம் செயல்படுகிறது. எண்ணுபவர், சதா இயங்கிக் கொண்டும், சம்பாதித்து கொண்டும், ஒப்பீடு செய்து கொண்டும், கண்டனம் செய்து கொண்டும், மேலும் மேலும் வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டும் இருப்பவர்.

பம்பாய் 1953, சொற்பொழிவு 10

விருப்பங்களின் மையமாக உள்ள 'தான்' என்ற உணர்வு, தன்னை பல்வேறு விதமான தொடர்ச்சியின் மூலம் வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது.

தொடர்ச்சி என்பது காலமாக மட்டுமே உள்ளது. தொடர்ச்சியினால் காலத்தை கடந்ததற்கு நம்மை இட்டுச்செல்ல முடியாது. காலத்தைப் புரிந்துகொள்ள, நம் அனுபவங்களின் மனப்பதிவுகளை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மனப்பதிவுகளை, ஞாபகங்களை புரிந்துகொள்ள, அனைத்துடனும் நமக்குண்டான தொடர்பினை முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இயற்கையுடனான நம் தொடர்பு, சக மனிதர்களுடனான நம் தொடர்பு, சொத்து மற்றும் உடைமைகள் மேல் நாம் கொண்டிருக்கும் பற்று, கருத்துகள் மற்றும் கொள்கைகள் மேல் நாம் காட்டும் பற்று போன்ற நம்முடைய தொடர்புகள் அனைத்தையும் பற்றிய புரிதல் வேண்டும். ஞாபகங்களின்

செயல்முறையை விளக்குவதாக நம் தொடர்புகள் உள்ளன. விருப்பங்களின் மையமாக உள்ள 'தான்' என்ற உணர்வைப் பற்றிய புரிதல் இல்லாமல் ஞாபகங்களின் பிடியிலிருந்து நீங்கள் வெளிவர முடியாது. ஞாபகங்கள் பிடியிலிருக்கும் நீங்கள், காலத்தின் பிடியிலிருந்தும் விடுதலை பெற முடியாது.

புனா, 1948, சொற்பொழிவு 8

தொடர்ச்சியின் மையமாக இருக்கும் 'தான்' என்ற உணர்வு தன் நிலையா மையை பார்த்து அஞ்சி, நிலைப்பேறுடைய நிலையை அடைய ஏங்குகிறது, அடங்காத ஆசை கொள்கிறது. அந்த ஆசையினால், சேகரிக்கப்பட்ட மனப்பதிவுகளிலிருந்து, கோட்பாடுகளையும், நம்பிக்கைகளையும் உருவாக்கி, அவற்றையே கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஓஹாய் 1952, சொற்பொழிவு 9

'தான்' என்ற உணர்வு, தீராத வேட்கையின், தீவிர விருப்பத்தின் மையமாக இருக்கிறது. அது தன்னை பலதரப்பட்ட தொடர்ச்சியின் வகைகளில் வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. இருப்பதைக் காட்டிலும் மேலும் அதிகமாக வேண்டும் என்ற விருப்பம், அனுபவங்களை இழக்காமல் நீடித்து அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை, சேகரிப்புகளாலும். மனப்பதிவுகளாலும், பெற்ற கிளர்ச்சிகளாலும், வார்த்தைகளாலும், பெயர்களாலும், குறியீடுகளாலும் மேன்மையுற வேண்டும் என்ற அவா ஆகியவற்றில் 'தான்' தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், உயர்ந்த விஷய அறிவாலும், சிறப்புமிக்க அனுபவங்களாலும், மற்றும், உடல், வீடு, உடைமைகள், சொத்து, மக்கள், கோட்பாடுகள், நம்பிக்கைகள், தீர்மானங்கள் போன்றவற்றின் மீதும் தன்னை அடையாளப்படுத்திக்

கொள்ளும் விருப்பத்துடன் அது இருக்கிறது.

ஓஹாய் 1942, சொற்பொழிவு 7

மேலோட்டமான மற்றும் ஆழமான நினைவிலி மனதின் செயல்பாடு, சிந்தனை தொடர்பானது. ஞாபகங்கள் என்ற நீண்ட வடத்தில் ஒன்றிணைத்து கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம் ஆகியவை கட்டப்பட்டுள்ளன. நிகழ் காலத்திலிருந்து எதிர்காலத்திற்கு எண்ணம் பயணிக்கிறது, மீண்டும் திரும்ப வருகிறது. எண்ணத்தின் இந்த இயக்கம், மனதினை காலத் தொடர்புள்ள சிந்தனைகளில் ஆழ்ந்து போக வைக்கிறது. எண்ணங்களில் ஆழ்ந்து போகவில்லையென்றால், மனம் இல்லாமல் மறைந்து போகிறது. மனம் எதில் மூழ்கிப்போனாலும் - பெற்ற அவமதிப்புகளிலோ அல்லது போலி பாராட்டுகளிலோ, கடவுள் சிந்தனையிலோ அல்லது போதைப் பொருட்களிலோ, பண்புகளிலோ அல்லது வேட்கையிலோ, வேலை அல்லது வார்த்தைகளிலோ, சேகரிப்பதிலோ அல்லது வாரி வழங்குவதிலோ - எதில் ஆழ்ந்து போனாலும், எல்லாம் ஒன்றே, ஒரே மாதிரியானவையே. ஏதோ ஒரு எண்ணம் மனதை ஆதிக்கம் செய்யும்போது, மனம் தன் இருப்பை நன்கு உணர்கிறது. எண்ணமிடுதலால், மனம், தன்னை போஷித்துக் கொள்கிறது. பலன், முடிவு, இலட்சியம், பெற வேண்டிய பேறு, வெற்றி ஆகியவற்றை தேடிச் செல்லும் தேடல் என்பது 'தான்' என்பதின் தொடர்ச்சிக்கான தேடலே. சிந்தனைகளில் மூழ்கிப் போகாவிட்டால், சிந்திப்பவர் இருப்பதில்லை. தன் இருப்பு 'இல்லாத நிலை' பற்றிய பயம், 'தான்' என்ற உணர்வை, செயல்பட வைக்கிறது, அலைகழிக்கிறது.

Commentaries on Living I.

தன்னுணர்வு துயரத்திற்கான ஆணியேவர்

மனிதகுலம் தவறான திசையில் திரும்பி விட்டதா என்று எனக்கு கேட்கத் தோன்றுகிறது. அப்படித் திரும்பி விட்டதாக தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. வெகுகாலமாகவே, மனிதன், இருக்கும் நிலையிலிருந்து, வேறொன்றாக 'ஆதல்' வேண்டும் என்று சதா பெரும்முயற்சி செய்கிறான். இதற்கு என்ன காரணம்? இருக்கும் நிலையை தவிர்த்தல், அதிலிருந்து விலகிச் செல்லல் என்பதாக அந்த முயற்சி இருக்கிற தல்லவா? 'உள்ளதாய்' இருக்கும் உண்மையை, இருக்கும் நிலையை எதிர்கொள்ள முடியாததால், 'இதற்கு மேலும், இன்னும் அதிகம் அதிகமாக' என்று வேறொன்றிற்கு நகர்வதாக இம்முயற்சி உள்ளதா? மனிதகுலத்தின் துயரத்திற்கான ஆணியேவரை கண்டுபிடிக்கப் பார்க்கிறேன். 'தான், எனது' என்ற உணர்வை, மனிதன் ஏன் உருவாக்கினான்? 'நான்', 'எனது' என்ற தன்னுணர்வே, மானுடத்தின் துயரத்திற்கான ஆணியேவர் என்று எனக்கு எண்ணத் தோன்றுகிறது. விரிந்து பரந்து எல்லையற்றிருக்கும் உயிராற்றலை முழுமையாக ஏற்கும் திறன் இல்லாததால், அதைச் சுருக்கி, குறுக்கி மனம் பெறுகிறதா? இந்தப் பேராற்றலை மொத்தமாகப் பெற்றுக் கொள்ள இயலாதென்பதால், மூளை தன்னை குறுக்கிக்கொண்டதா? மனிதனின் உள்முகத்தில் 'காலம்' என்ற இயக்கம், மற்றும், 'இன்னும் அதிகம் வேண்டும்' என்ற வேட்கையும் இல்லாதபோது, 'காலம்' முடிவுறுகிறது. 'நான் ஏதுமாக இல்லை. ஆகவே, நான் எல்லாமாகவும் அனைத்து சக்தியாகவும் இருக்கிறேன்' என்று மனிதன் உணரும் நிலைக்கு, அவனின் பன்னெடுங்காலப் பயணம் அவனை இட்டுச் சென்றதா?

Ending of Time, Chapter. I

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, சத்தியம் என்ற ஒன்று இருக்கிறதா என மனிதன் வினவினான். அந்த விசாரணை விதை, முளை விட்டு, வளர்ந்து, பூ பூக்க வேண்டும். அப்படி நடக்கவில்லை என்றால், நாம் நம்மையே அழித்துக் கொள்ளப்போகிறோம்.

ஆயிரம் ஆண்டுகளாக பெற்ற விஷய அறிவின் பலனாக நமது மூளையும் மனமும் இருக்கின்றன. ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லாத வேலை, ஓயாத எண்ணவோட்டம், தாங்கொணா துன்பங்கள், உடலின்ப ஆசைகளில் திருப்தி, மேலும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற தாபம், இதயாதி இதயாதிகளைத் தாண்டி, இவற்றிற்கெல்லாம் அப்பால், இவைகளை விட மிகவும் மேம்பட்ட ஒன்று இருக்கிறதா என்று ஆரம்பத்திலிருந்தே மனிதன் கேள்வி எழுப்பியிருக்க வேண்டும். மெய்ம்மை என்று ஒன்றிருக்கிறதா, சத்தியம் உள்ளதா, காலத்தைக் கடந்த அந்த ஒன்று எது போன்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. அவன் எவ்வளவு தான் புத்திசாலியாய் இருந்தாலும், படித்த மேதாவியாய் இருந்தாலும், மனிதனால் அளவிட முடியாத அந்த ஒன்று எது என்பது போன்ற கேள்விகளை மனிதன் முதலிலிருந்தே வினவி வருகிறான். அக்கேள்விகள், அந்த விதைகள் இன்னமும் நம்முள் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த விசாரணையில், ஆயிரம் வருஷத்து விதையின் மலர்ச்சியில், இந்த மானுடத்தின் தேடுதலில், நம்பிக்கையில், கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில், நாம் மாயைகளில் சிக்கிக் கொள்கிறோம். தன் பொருட்டு உருவாக்கிக் கொண்ட மாய கடவுள்களை, பிறர் மீதும் குருவானவர் திணிக்கிறார்- அது தான்

அவர் பணி. ஆக, விதை நன்றாக முளைக்கவில்லை. ஏனென்றால், இடையில் நாம் திசை திருப்பப்பட்டோம். 'எனக்குத் தெரியும்' என்பவர்களாலும், பூசாரிகளாலும், புனித நூல்களில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாலும் நாம் நம் விசாரணையிலிருந்து திசை திருப்பப்படுகிறோம், அவர்கள் பேச்சை நம்பிவிடுகிறோம். மனிதனின் மூளையில் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் விதைக்கப்பட்ட இந்த விதைக்கு சரியான மண்ணும், சரியான அளவில் வெளிச்சமும் நிழலும் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அது இன்னமும் அங்கேயே இருக்கிறது.

அந்த விதை முளைத்து, பல்கி வளர்ந்து, இந்த பூமியை நிரப்புவது சாத்தியம் தானா என்பதை நாம் கண்டுபிடிக்கப் போகிறோம். அந்த விதையை கண்டுபிடித்து, அது மலர வழி செய்யவில்லையென்றால், நாம் நம்மையே அழித்துக் கொள்வோம்.

மதராஸ் 1979, சொற்பொழிவு 1

எண்ணத்தால் தீண்டப்படாத பரிபூரண மெய்ம்மை, உண்மையில் இருக்கிறதா என்று மனிதன் எப்பொழுதும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.

மனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கையானது, சலிப்பூட்டும் வழக்கமான கடமைகள், மூர்க்கத்தனமான செயல்கள், பதற்றம், துயரம் போன்றவற்றால் சூழப்பட்டுள்ளது என்பது நிஜம். இந்த நிஜத்தைப் போன்ற நிஜமான, ஆனால், மேன்மை மிக்கதான ஒன்று, மகத்தான ஒன்று உண்மையில் உள்ளதா என்று கடந்த காலத்திலும் மனிதன் வினவினான், இன்றும் கேட்கிறான். அப்படிப்பட்டதைக் காண முடியாததால்,

மனிதன், கற்பனையில் அதைக் காணத் தொடங்கினான். கற்பனையில் தோன்றியதை கல்லில் உருவாக்கி, அதை வழிபடத் தொடங்கினான். குறியீடுகளை கண்டுபிடித்து, அவற்றிற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கத் தொடங்கினான். இச் செயல்பாடுகளுக்கெல்லாம் பயமும் எண்ணமும் தான் அடித்தளமாக இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. உண்மையிலேயே புனிதமான ஒன்றை, மெய்யம்மையான ஒன்றைக் கண்டு பிடிக்க, ஆசை, பயம், எதிர்பார்ப்பு, வேட்கை ஆகியவற்றால் தோற்று விக்கப்படாத ஒன்றினை நாட வேண்டும். அது மட்டுமன்றி, உங்களின் வாழ்க்கைச் சூழல், பண்பாடு மற்றும் கல்வியின் மீதும் நீங்கள் சார்ந்திருக்கக் கூடாது. எது புரியாத புத்தம்புதியதாய், எண்ணத்தால் தீண்டப்படாததாய் இருக்கிறதோ, அதன் துணையோடு புனிதத்தைக் கண்டுபிடிக்கப் பாருங்கள். ஆய்வின் போது, எல்லாவிதமான நம்பிக்கைகளிலிருந்தும் விடுபட்டிருப்பதோடன்றி, நோக்கம், முயற்சி மற்றும் குறிப்பிட்ட மார்க்கம் ஆகியவற்றையும் கொண்டிருக்கக் கூடாது. மூளை எவ்விதத்தில் செயல்படுகின்றது என்பதை கவனத்துடன் பாருங்கள். மூளை, நம் வாழ்வை, ஒவ்வொரு நிமிடமும், உணர்வு நிலையிலிருந்து கொண்டோ, அல்லது அறிநிலையற்ற நிலையிலிருந்து கொண்டோ, செதுக்கி வடிவமைக்கிறது, குறிப்பிட்ட மார்க்கத்தில் இட்டு செல்கிறது. எண்ணங்கள், கருத்துகள் மற்றும் ஆசைகளை, மூளை உண்டு

பண்ணுகிறது. எண்ணம் மற்றும் வார்த்தைகளின் சாரமாய் இருக்கும் 'தான்' என்ற உணர்வை, மூளை, சிருஷ்டிக்கிறது. கடந்த கால அனுபவங்களின் மனப்பதிவுகளிலிருந்து பிறந்த எண்ணங்களின் பிரதிஉணர்வாக மூளையின் செயல்பாடு உள்ளது.

Impossible Question, Chapter. 7

உண்மையிலேயே காலமற்றதான மனோநிலை இருக்கக் கூடுமா? எண்ணத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட மனிதனின் கலாச்சாரம், கண்டுபிடிப்புகள், சூத்திரங்கள், குருமார்கள், பண்புநலன்கள் ஆகியவற்றை நான் ஒட்டுமொத்தமாக விலக்கி வைத்த பிறகு, மாயத் தோற்றமாகவோ அல்லது இந்த அநாகரீக சமுதாய சாக்கடையை சேர்ந்த ஒன்றாகவோ இல்லாத நிஜமான ஒன்று எனக்கு எதிர்படுமா என்பதே என் கேள்வி. கடவுள் உள்ளிட்ட மனிதனின் கண்டுபிடிப்புகள் அனைத்தையும் நான் விலக்கிவிட்ட நிலையில், காலமற்றது வெளிப்படுமா? உண்மையிலேயே காலமற்றதான மனோபாவம் என்ற ஒன்று உண்டா? காலமற்ற நிலை தன்னைத் தானே சதா புதுப்பித்துக் கொள்கிறது. ஆனால், புதுப்பித்தல், காலத்தின் மூலமாகவோ, செய்முறை வழியாகவோ நடைபெறுவதில்லை. காலமற்ற நிலை, ஒன்றின் பலனாக வருவதில்லை. அது சதா இயங்கிக்கொண்டும், மாற்றம் அடைந்து கொண்டும், உயிராற்றலுடனும் இருக்கிறது. எண்ணங்களால் உருவாக்கப்

பட்ட அனைத்து மாயங்களையும், அநாகரீகங்களையும், பொய்யம்மைகளையும் ஒருவர் தூக்கியெறிந்து விடும்போது, அக்கணமே அவர் மனம், வேறுபட்டதோர் தன்மையை பெறுகிறது.

சமுதாய சாக்கடையை முழுவதுமாக வெறுத்து ஒதுக்கும் மனம், எந்தத் தேடலிலும் ஈடுபடுவதில்லை என்பதை இப்போது நாம் காணத் தொடங்குகிறோம். தேடல் இல்லாத நிலையில், வெளிமுக இயக்கமோ உள்முக இயக்கமோ இருப்பதில்லை. அந்நிலையில், சாதிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருப்பதில்லை; 'அதுவாக வேண்டும்' என்றோ 'இதுவாகக் கூடாது' என்றோ எண்ணுவதில்லை. அறிவுபூர்வமாக மட்டுமன்றி, ஆழமாகவும் பொய்யம்மைகளை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடும் மனம், குறிப்பிட்ட எத்திசையிலும் இயங்கா திருப்பதால், அது நிலையாக அசைவின்றி நிற்கிறது. பரிசோ, தண்டனையோ, தாக்கங்களோ, உந்துதல்களோ அத்தகைய மனதிற்குள் ஊடுருவல் செய்ய முடியாது. உள்ளே வருவதும் வெளியே போதுவமான இயக்கங்கள் ஏதுமின்றி, தேடலோ, வேட்கையோ, இருத்தலோ இல்லாதிருக்கும் அத்தகைய மனதில் அசாதாரண மோனம், அமைதி குடிகொள்கிறது. இந்த அமைதி, ஏதோ ஒரு அனுபவம் அல்ல. மோன நிலை மனம், முன்பு எப்பொழுதும் கொண்டிராத தன்மையையும் அளவிட முடியாத ஆழத்தையும் கொண்டிருக்கிறது.

Malibu, 26 .1.72

விழிப்புணர்வு நோக்கமற்றது

உள்முகமாகவும் வெளிமுகமாகவும் பார்த்தலே விழிப்புணர்வு. குறிக் கோளுடன் அது பார்ப்பதில்லை. நீங்கள் விழிப்புணர்வுடன் இருக்கிறீர்கள். ஆனால், எந்த விஷயத்தைப் பற்றி விழிப்புடன் இருக்கிறீர்களோ,

அதை ஊக்குவிப்பதாகவோ போற்றி வளர்ப்பதாகவோ உங்கள் விழிப்புணர்வு இல்லை. விழிப்புணர்வு என்பது ஏதோவொன்றின் மீது ஒருமுகப்படுத்துதல் இல்லை. எதைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு வேண்டும்

என்பதை தீர்மானிப்பதாகவும், பகுத்தாய்வு செய்து குறிப்பிட்ட பலனைப் பெற விரும்புவதாகவும் உள்ள மனவிருப்பத்தின் செயல்பாடாக, விழிப்புணர்வு இல்லை. குறிப்பிட்ட ஒன்றின் மீது,

விழிப்புணர்வை வேண்டுமென்றே குவிய வைக்கும்போது, அது மன விருப்பத்தின் செயலாக, ஒருமுகப் படுத்துதலாக உள்ளது. ஒருமுகப் படுத்துவதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எல்லை, ஒரு புத்தகத்தைப் படிப்பதாகவோ அல்லது உங்கள் கோபத்தை உற்று நோக்குவதாகவோ இருக்கலாம் - உங்கள் சக்தி, சிந்தனை அனைத்தையும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதின் மீது செலுத்தி ஒருமுகப் படுகிறீர்கள் - இம்முறையில் எது பிரத்யேகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஒருமித்த கவனம் அதன்மீது செலுத்தப்படுகிறதோ அது வலுவடைகிறது, போஷிக்கப்படுகிறது. எனவே, இங்கு நாம் விழிப்புணர்வின் தன்மையைப் பற்றி அறிந்துக் கொள்ள வேண்டும். விழிப்புணர்வு என்ற சொல்லை நாம் உபயோகிக்கும் பொழுது, நாம் எதைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நன் கறிந்திருக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒன்றைப் பற்றி நீங்கள் விழிப்புடன்

இருக்கலாம். அல்லது, அந்த ஒன்று, முழுமையின் ஒரு பகுதி என்ற விழிப்புடன் இருக்கலாம். குறிப்பிட்ட ஒன்று, அதன் மட்டில், மிகக் குறைந்த அர்த்தத்தையே கொண்டுள்ளது, ஆனால், முழுமையை நீங்கள் பார்க்கும்பொழுது, அந்த குறிப்பிட்ட ஒன்று, முழுமையுடன் தொடர்புடையதாகிறது. இத்தொடர்பினால்தான், குறிப்பிட்ட ஒன்று, தனது உண்மையான அர்த்தத்தைப் பெறுகிறது; அது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக ஆக்கப்படுவதில்லை, மிகைப்படுத்தப்படுவதில்லை. எனவே, உண்மையான கேள்வி என்ன வென்றால் ஒருவர் வாழ்வின் முழுமையான இயக்கத்தைப் பார்க்கிறாரா அல்லது குறிப்பிட்ட ஒன்றில் ஒரு முகப்பட்டிருந்துக் கொண்டு, அதன் காரணமாய் வாழ்வின் முழுமையைப் பார்க்கத் தவறிவிடுகிறாரா என்பதே. வாழ்வின் முழுமையைப் பற்றிய விழிப்புணர்வோடு இருப்பது என்பது குறிப்பிட்ட ஒன்றையும் பார்ப்பது

என்றாகிறது. ஆனால், அத்தகைய விழிப்புணர்வில், குறிப்பிட்ட ஒன்றைப் பார்க்கும்போதே, முழுமையுடன் அதற்குள்ள தொடர்பையும் புரிந்துக் கொள்வதாக உள்ளது. உதாரணத்திற்கு, நீங்கள் கோபமாக இருக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். கோபத்தை முடிவிற்குக் கொண்டு வருவதில் சிரத்தையுடனிருக்கிறீர்கள். உங்கள் கவனம் முழுவதையும் கோபத்தின் மீது குவியச் செய்கிறீர்கள் - அப்போது முழுமை உங்களிடமிருந்து தப்பித்து விடுகிறது - கோபம் வலுப்பெறுகிறது. கோபம், முழுமையுடன் பரஸ்பரத் தொடர்புடையது. ஆக, முழுமையிலிருந்து குறிப்பிட்ட ஒன்றை பிரித்துவிடும்போது, அது, தானே சொந்தப் பிரச்சனைகளை உருவாக்கிக் கொள்கிறது. முழுமை என்பது வாழ்வின் முழுமையான பரப்பு; மனம். அன்பு என்று வாழ்விலிருக்கும் அனைத்தையுமே கொண்டது.

நாம் பெற வேண்டிய மாற்றம். Ch. 8

ஒன்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழி

கேள்வி: நீங்கள் எங்களுக்கு சொல்வதையெல்லாம், நாங்கள் எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவது? கிருஷ்ணமூர்த்தி: நீங்கள் ஒரு விஷயத்தை கேட்கிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம், அது சரியானதாக உங்களுக்குத் தோன்றுகிறது. உங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் அதைக் கடைப்பிடிக்க விரும்புகிறீர்கள். ஆக, உங்கள் எண்ணத்திற்கும் செயலுக்கும் இடையே இடைவெளி இருக்கிறது, இல்லையா? நீங்கள் ஒருவிதமாக எண்ணுகிறீர்கள். ஆனால், வேறு விதமாக செயல்படுகிறீர்கள். ஆனால், என்ன நினைக்கிறீர்களோ, அதையே செயல்படுத்த விரும்புகிறீர்கள். எனவே, செயலுக்கும் எண்ணத்திற்கும் இடையே இடைவெளி உள்ளது. எப்படி இடைவெளியை நீக்கி,

எண்ணத்தையும் செயல்பாட்டையும் இணைப்பது என்று வினவுகிறீர்கள். ஒன்றைச் செய்ய பெரிதும் விரும்பினால், அதை அவசியம் செய்கிறீர்கள், இல்லையா? கிரிக்கெட் விளையாடப் போகவேண்டும் அல்லது வேறு ஏதோ ஒன்றைச் செய்ய விரும்பினால், அதைச் செய்து விடுவதற்கான வழிகளை கண்டுபிடித்து விடுகிறீர்கள் - எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவது என்று வினா எழுப்பிக் கொண்டு நிற்பதில்லை. அந்த ஒன்றில் நீங்கள் மிகவும் ஆர்வமாக இருப்பதால், உங்கள் மொத்த இருப்பும் மனமும் இதயமும் அதனால் ஈர்க்கப்பட்டிருப்பதால், நீங்கள் அதைச் செய்கிறீர்கள், நடைமுறைப்படுத்துகிறீர்கள். ஆனால், நாம் விவாதித்து கொண்டிருந்த விஷயத்தில் நீங்கள்

தந்திரமாக நடந்துகொள்கிறீர்கள் - ஒன்றை நினைக்கிறீர்கள், வேறொன்றை செய்கிறீர்கள். 'இது பிரமாதமான கருத்து. அறிவுபூர்வமாக நான் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், அதை எப்படி செயல்படுத்துவதென்றே தெரியவில்லை. தயவு செய்து, அதை எனக்கு சொல்லித் தரவும்' என்று சொல்கிறீர்கள். இவ்வாறு கேட்பது, நீங்கள் அக்கருத்தை செயல்படுத்த போவதே இல்லை என்று தான் பொருள். நீங்கள் உண்மையில் கோருவதெல்லாம் செயலாக்கத்தை தள்ளிப்போடுவதைப் பற்றியே. ஏனென்றால், நீங்கள் மாற்றத்தை விரும்பவில்லை. எப்படி இருக்கிறீர்களோ, அதாவது, பொறாமை போன்ற குணங்களோடு தொடர்ந்து இருக்க விரும்புகிறீர்கள். 'எல்லோரும் பொறாமைப்படுகி

றார்கள். நான் பொறாமை கொண்டிருந்தால் என்ன? என்று கேட்கிறீர்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே, பொறாமை குணம் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று நீங்கள் விரும்பினால், நாகப்பாம்பின் அபாயத்தைப் பற்றி அறிவது போல், பொறாமையின் விளைவையும் நீங்கள் அறிந்து கொண்டால், நீங்கள் பொறாமைப்பட மாட்டீர்கள், அதுவே அதன் முடிவாகிறது. எப்படி பொறாமையிலிருந்து, விடுபடுவது என்றும் வினவ மாட்டீர்கள்.

ஆக, ஒன்றின் உண்மையைப் பற்றி அறிந்துகொள்வது தான் முக்கியமே தவிர, எப்படி அதை நடைமுறைப்படுத்துவது என்ற கேள்வி அவசியமற்றது. அவ்விஷயத்தைப் பற்றிய உண்மையை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்பதை உங்கள் கேள்வி வெளிப்படுத்துகிறது. நடைப் பாதையில் எதிர்படும் நாகப்பாம்பைப் பார்த்ததும். 'நான் என்ன செய்யவேண்டும்?' என்று நீங்கள் கேட்பதில்லை. நாகப்பாம்பினால் ஏற்படக்கூடிய அபாயத்தைப் புரிந்து கொண்ட நீங்கள், அதன் வழியிலிருந்து விலகிப் போகிறீர்கள். ஆனால், பொறாமையால் விளையும் அனைத்துவித தாக்கங்களையும் நீங்கள் ஆராய்ந்ததில்லை. உங்களிடம் அவற்றைப் பற்றி யாரும் பேசியதும் இல்லை, ஆழ்ந்து சிந்தித்ததும் இல்லை. நீங்கள் பொறாமைக்காரராக இருக்கக் கூடாது என்று அறிவுறுத்தப்பட்டதே தவிர, பொறாமையின் தன்மையைப் பற்றி நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்ததில்லை. நிறுவப்பட்ட மதங்கள் அனைத்தும் மற்றும் சமுதாயமும், தங்கள் வளர்ச்சியில் சிறப்பாக 'ஆதல்' வேண்டும் என்ற விருப்பத்தையே அஸ்திவாரமாகக் கொண்டுள்ளன என்பதையும் பொறாமை அங்கு நிலவுவதையும் நீங்கள் கவனிப்பதே இல்லை. பொறாமையின் தன்மையை கவனித்து, அதைப் பற்றி உண்மையிலேயே நீங்கள் உணரும் போது,

பொறாமை உங்களை விட்டு வெளியேறி விடுகிறது.

'நான் எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவது?' என்ற கேள்வி அபத்தமானது. ஒரு விஷயத்தில் நீங்கள் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால், எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவது என்று தெரியவில்லையென்றால் நீங்கள் முயற்சி செய்து சீக்கிரமே வழியை கண்டுபிடித்து விடுவீர்கள். ஆனால், வெறுமனே உட்கார்ந்து கொண்டு 'பேராசையிலிருந்து எப்படி விடுபடுவது என்று தயவுசெய்து கூறுங்கள்' என்று கேட்டீர்களென்றால், நீங்கள் பேராசைக்காரராகத் தொடர்ந்து இருப்பீர்கள். எவ்வித விருப்பு வெறுப்பும் இல்லாமல், உங்கள் மொத்த இருப்புடன் கூடி, விழிப்பு கொண்ட மனதுடன், பேராசையைப் பற்றி விசாரணை செய்தீர்களென்றால், பேராசையின் உண்மை சொரூபத்தை சுயமாகவே கண்டுபிடித்து விடுவீர்கள். அந்த உண்மையின் காட்சி மட்டுமே உங்களை பேராசையிலிருந்து விடுவிக்குமே தவிர, விடுபடுவதற்கு வழியைத் தேடும் உங்கள் முயற்சி, உங்களுக்கு விடுதலை அளிக்காது.

Think on These Things. Chapter. 16.

Published in February, June & October.
Registered with The Registrar of Newspapers
for India under No. TNTAM/2006/17823

If undelivered please return to:
KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA
Vasanta Vihar, 124,126 (Old 64, 65) Greenways Road
Chennai - 600 028. Tel: 24937803/24937596
E-mail: publications@kfionline.org
Websites: www.kfionline.org / www.jkrishnamurti.org

Statement about ownership and other particulars of Vasantha Ethal	
FORM IV	
1. Place of publication	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
2. Periodicity of publication	: Once in four months (February, June, and October)
3. Printer's name Whether citizen of India Address	: N. Subramanian : Yes Sudarsan Graphics Offset Press 27 Neelakanda Mehta Street T.Nagar Chennai - 600 017
4. Publisher's name Whether citizen of India Address	: Dr. V. Aravind : Yes Anugraha Flat No. 2, Old No 26, New No 51 Fourth Trust Cross Street Mandavelli Chennai - 600 028.
5. Editor's Name Address	: K. Krishnamurthy : Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital.	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
I, Dr. V. Aravind, hereby declare that the particulars given are true to the best of my knowledge and belief.	
(V.Aravind)	

Periodical